

Agitationen snart synke ned igjen, og man vil ikke faae saa begrundet Anledning til Klage som ved de senere Valg.

Nimestad: Det er et meget lidet heldigt Dieblit at faae Ordet nu, da de ærede Herrer, som pleie at sjærne sig, naar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) begynder, endnu ikke ere komne tilbage, og derfor Salen er meget tyndt besat. Jeg vil imidlertid i Haab om, at Forholdet maaste kan stille sig lysere, naar jeg har talt lidt, tillade mig at sige et Par Ord. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) opfaste en Række af Gange det Spørgsmaal, hvorfor jeg ikke vilde have dette Valg undersøgt, og uagtet han baade selv besvarede det derhen, at jeg vilde have det undersøgt og ogsaa blev afbrudt af andre ærede Medlemmer, der besvarede det paa samme Maade, blev han dog ved at gjentage det Spørgsmaal, hvorfor jeg ikke vilde have Valget undersøgt. Jeg vil da, da det synes, at det ærede Medlem ikke har opfattet min Mening, saa tydeligt, som det er mig muligt — jeg vil i alt Fald opgive Haabet om at kunne gjøre det tydeligere — endnu en Gang fremsætte min Mening og sige, at uagtet denne Klage ingenlunde, saaledes som det er blevet sagt, frembyder væsentlige faktiske Holdpunkter — idet nemlig Alt, hvad der deri ansøres, fremtræder som blottet for Bevis, som blotte og bare Paastande — uagtet selve Klagen i forskjellige Punkter viser, at den beror paa Misforstaaelser, uagtet den Paagjældendes Fremhævelser af forskjellige Ting, der aldeles fuldstændig vitterlig efter Alles Mening ere lovlige og tilstedelige, som Noget, der maa afficere Valget, maa vække en Høi Grad af Irdul om, at han i nogetsomhelst Punkt har Ret, saa har jeg desuagtet ikke Noget imod, at denne Klage bliver undersøgt. Vær saa god! Undersøg saa meget, de ville, men jeg har paastaet og paastaar fremdeles, at man begaar Uret, Uret ikke alene mod den valgte Kandidat men Uret mod Kredsen, naar man opfatter at godkjende Valget under Omstændigheder som de foreliggende, hvor det er givet og paavist, og ikke en Gang af den ærede Ordspører selv modsig, at selv om det forholder sig saaledes, som Klageren vil fremstille det, vilde endda den valgte Kandidat have flere Stemmer end han. Jeg paastaar fremdeles til Trods for, hvad det ærede Medlem sagde, at en saadan Fremgangsmaade er et bestemt Brud paa Thingets Traditioner. Det ærede Medlem sagde, at man ikke kunde paastaa dette, thi her var fremkommet noget Nyt. Nei, ingenlunde! Det hører netop til de Tilfælde, med Hensyn til hvilke jeg tillod mig at give nogle Meddelelser om, hvorledes flere ærede Rigsdagsmænd havde opfattet dem og udtalt sig om dem. I det af mig nævnte Tilfælde dreiede det sig netop om noget Lignende, det vil sige: Det dreiede sig om

Noget, der var afgjort ulovligt, medens det her kun dreier sig om Noget, de Herrer paastaa, er ulovligt. Det dreiede sig den Gang om Sigtelser for Bestikkelse, men ogsaa da fastholdt man, at der maatte være meget yderligere Betingelser, end der her var til Stede, for at det kunde være forsvaret at udsætte et Valg. Man fordrede da, at det skulde være oplyst — ikke alene her paa en løs Angivelse — at Bestikkelsen skulde være udgaaet fra Kandidaten selv, og at dette skulde have et saadant Omfang, at det kunde have faaet Indflydelse paa Valgets Udfald. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds søgte iøvrigt at rette sine Indvendinger mod de Paastande, jeg havde opstillet angaaende Betingelserne for, at Rigsdagen havde Ret til at forkaste et Valg, navnlig derhen, at han mente, det var urigtigt, naar jeg havde forment, at det, for at Rigsdagen kunde siges at have Ret til at forkaste et Valg, maatte være paavist, at der var foregaaet Ulovligheder og Ulovligheder af den Art, at de kunde have Indflydelse paa Valgets Udfald. Det ærede Medlem mente nu, at jeg i min Fortolkning af Straffeloven skulde være alfor liberal. Jeg maa sige, at jeg er ganske vist mere liberal, end det ærede Medlem er. Hans Fortolkning af Straffeloven maa jeg betegne som overmaade illiberal. Det ærede Medlem paastod f. Ex., at den, der kjober en Andens Stemme, kommer i Forbedringshuset. Dette er en Fortolkning af Straffeloven, som jeg tror, at det ærede Medlem vanskelig vil kunne faae Medhold i enten hos Højesteret eller hos nogen som helst Ret eller nogen som helst Jurist eller omdømt hos noget Menneske. Det staar paa det Allerklarreste og Utvetydigste i Straffeloven, at det for denne Forbrydelse kun kan idømmes Fængselsstraf, saa det ærede Medlems Fortolkning af Straffeloven paa dette Punkt er unegtelig meget illiberal, meget mindre liberal end min. Naar det ærede Medlem iøvrigt bemærkede, at det med Hensyn til Bestemmelserne om at antaste Valgfriheden ved Vold eller Trusler om Vold, var muligt at forstaa disse Ord som omfattende Andet end virkelig Vold, saaledes at det ogsaa skulde omfatte det at true Bedkommende med andre Onder end det, tror jeg virkelig, at det ærede Medlem ikke vil kunne hævde denne Fortolkning. Han søgte at gjøre gjældende, at i modsat Fald var denne Bestemmelse i Straffeloven en overmaade overflødig Bestemmelse; thi Vold viide jo aldrig finde Sted det var den kompulsive Tvang, der var det Praktiske Ved det ærede Medlem da ikke, at Trusel om Vold er kompulsiv Tvang? Og er det ikke det ærede Medlem bekjendt, at det netop i Udlandet, i andre Lande har været saadanne Handlinger som den, hvortil § 113 direkte sigter, som har været anvendte i meget stort Omfang, og om hvilke det derfor ingenlunde kan siges at være fjerneste Maade overflødig at træffe Bestemmelser